

The Human Rights Advisory Panel

UNMIK Administrative HQ, Building D, 10000 Pristina, Kosovo

ODLUKA

Datum usvajanja: 17. april 2009. godine

Predmet br. 35/08

Ilija TRAJKOVIĆ

protiv

UNMIK-a

Savetodavna komisija za ljudska prava, na svom zasedanju održanom 17. aprila 2009. godine, u prisustvu sledećih članova:

Gdina Mareka NOVICKOG, predsedavajućeg
Gdina Pola LEMENSA
Gđe Snežane BOTUŠAROVE

Gdina Džona Dž. RAJANA, izvršnog službenika

Nakon što je razmotrila iznad pomenutu pritužbu, podnetu shodno članu 1.2 Uredbe UNMIK br. 2006/12 od 23. marta 2006. godine o osnivanju Savetodavne komisije za ljudska prava,

Nakon većanja, odlučila je sledeće:

I. ČINJENICE

1. Prema navodima podnosioca pritužbe, gdina Ilije Trajkovića, kao rezultat javnih nereda 17. marta 2004, KFOR i Policija UNMIK su njega i njegovu suprugu evakuisali iz njihovog doma u Prištini. Brzo nakon toga, dom im je opljačkan i oštećen. Porodica Trajković premestila se u Gračanicu, srpsko selo izvan Prištine. Bili su smešteni u kolektivnom centru "Voćar" u Gračanici.
2. Kad je saznao za štetu koja je naneta njegovoj imovini, podnosilac pritužbe je incident prijavio Direkciji za stambena i imovinska pitanja (HPD), sadašnjoj

Kosovskoj agenciji za imovinu (KAI). Nakon toga, podnosilac pritužbe je zatražio da imovina bude stavljena pod upravu KAI. U to vreme on nije bio voljan da se vrati na imovinu, zato što je verovao da mu bezbednost ne može biti garantovana.

3. Podnosilac pritužbe je 27. aprila 2007. godine zaključio pisani sporazum sa KAI kako bi njegova imovine bila uključena u program KAI za izdavanje stambene imovine. Na osnovu ovog programa KAI je ovlašćena da imovinu da u zakup drugom licu, sabira prihod od stanarine i prosleđuje ga podnosiocu pritužbe kao vlasniku imovine. Deo pisanog sporazuma koji je potpisao podnosilac pritužbe glasi: "Upoznat sam [sa] i prihvatam član 12.8 Uredbe UNMIK 2000/60 kojim se ograničava odgovornost KAI, i neću smatrati KAI odgovornom ukoliko imovina bude oštećena."
4. U decembru 2007, stanari u stanu podnosioca pritužbe su obavешteni da je imovina stavljena pod upravu KAI i da se od njih traži da plaćaju stanarinu. Stanari su odbili da plate stanarinu i KAI ih je iselila u martu 2008. godine. Fotografije od 14. oktobra 2008. pokazuju da je stan očigledno prazan i da je unutrašnjost u znatnoj meri oštećena.
5. Od decembra 2008, KAI je imovinu držala upražnjenom. KAI nije mogla da pronađe stanare. Podnosilac pritužbe veruje da je imovina od nedavno ponovo zaposednuta. Nikada stanarina nije naplaćena ni od jednog stanara i podnosilac pritužbe nije dobio nikakvu naknadu za štetu koja je učinjena. KAI je ukazala da podnosilac pritužbe može u svakom trenutku da zatraži ponovno zaposedanje svoje imovine i da će mu KAI u tome pomoći.

II. PRITUŽBA

6. Podnosilac pritužbe tvrdi da nije primio nikakav prihod od svoje imovine na račun zakupnine dok je ona bila pod upravom KAI. On dalje tvrdi da je njegova kuća pretrpela značajnu štetu od strane onih koji su stanovali na njegovoj imovini i da nije plaćena nikakva naknada. On tvrdi da je kao rezultat toga povređeno njegovo pravo na zaštitu imovine na osnovu člana 1 Protokola br.1 Evropske konvencije o ljudskim pravima (EKLJP).

III. POSTUPAK PRED KOMISIJOM

7. Pritužba je podneta 7. avgusta 2008. i evidentirana tog istog dana.
8. U pismu od 29. oktobra 2008, Komisija je zatražila informacije i dokumentaciju od KAI. Specijalni predstavnik generalnog sekretara (SPGS) je prethodno zatražio da Komisija direktno od KAI zatraži informacije vezane za pritužbe podnesene Komisiji koje se odnose na rad KAI.
9. Nakon još jednog zahteva Komisije za informacijama, KAI je odgovorila 22. decembra 2008, uz objašnjenje okolnosti relevantnih za ovaj predmet. Podnosiocu pritužbe je pružena mogućnost da odgovori na komentare KAI, što je on i učinio u pismu od 30. januara 2009. godine.

IV. ZAKON

10. Podnosilac pritužbe navodi da je povređeno njegovo pravo na mirno uživanje imovine, kako je propisano članom 1 Protokola br. 1 EKLJP.
11. Ta odredba glasi:

“Svako fizičko ili pravno lice ima pravo na mirno uživanje svoje imovine. Niko ne može da bude lišen svoje imovine osim u javnom interesu i pod uslovima propisanim zakonom i opštim načelima međunarodnog prava.
Iznad navedene odredbe, međutim, ni na koji način ne umanjuju pravo države da sprovodi one zakone koje smatra neophodnim za kontrolisanje korišćenja imovine u skladu sa opštim interesima ili u cilju obezbeđenja plaćanja poreza ili drugih naknada ili kazni.”
12. Podnosilac pritužbe je prvo prijavio oštećenje svoje imovine HPD-u 2004. godine. On, međutim, navodi da je KAI povredila njegova prava.
13. Komisija je dužna da razmotri pritužbe svakog lica ili grupe pojedinaca koji tvrde da su žrtve povrede ljudskih prava od strane UNMIK-a, kako je navedeno u članu 1 Uredbe UNMIK br. 2006/12
14. Uredbom UNMIK br. 1999/1 od 25. jula 1999. o ovlašćenjima Privremene uprave na Kosovu, UNMIK-u su data sva zakonodavna i izvršna ovlašćenja u vezi s Kosovom. U članu 6 se navodi da “UNMIK upravlja pokretnom i nepokretnom imovinom koja se nalazi na teritoriji Kosova [...]”. UNMIK je naknadno usvojio konkretne zakonske propise u ovoj oblasti. HPD je ustanovljena na osnovu ovlašćenja SPGS-a koja su mu data Uredbom UNMIK br. 1999/23 kako bi obezbedila sveukupno upravljanje imovinskim pravima na Kosovu u cilju postizanja efikasnog i efektivnog rešenja tužbenih zahteva koji se odnose na stambenu imovinu. HPD je kasnije zamenjena sa KAI, na osnovu Uredbe UNMIK br. 2006/10 od 4. marta 2006. godine o rešavanju zahteva koji se odnose na nepokretnu imovinu u privatnom vlasništvu, uključujući poljoprivrednu i komercijalnu imovinu.
15. Komisija konstatuje da jednu oblast upravljanja imovinom u nadležnosti UNMIK-a pokriva KAI shodno Uredbi UNMIK 2006/10. Dakle, stav je Komisije da UNMIK ima konačnu odgovornost za postupke i propuste KAI izvršene shodno ovoj uredbi, koje su se dogodile u relevantnim vremenskim okvirima.
16. Pre nego što počne sa razmatranjem suštine predmeta, Komisija mora da odluči da li da prihvati predmet, uzimajući u obzir kriterijume prihvatljivosti utvrđene u članovima 1, 2 i 3 Uredbe UNMIK br. 2006/12. Prema članu 3, Komisija može da proglasi neprihvatljivom svaku pritužbu koja je očigledno neosnovana.
17. Komisija napominje da je svrha ovog pravila o prihvatljivosti da obezbedi da pritužbe podnete Komisiji ne budu očigledno bez merituma. Prema tome, prijava može da bude proglašena neprihvatljivom ako sadrži samo optužbe bez ukazivanja na suštinska prava ili ako se navodima nedovoljno potvrđuje kršenje zaštićenih prava i sloboda.
18. Komisija dalje napominje da, prema sudskoj praksi Evropskog suda za ljudska prava, prijava može da bude odbijena kao očigledno neosnovana ukoliko se podnosilac prijave poziva na kršenje zaštićenog prava bez ikakvog obrazloženja i ukoliko “Sud ne pronađe nikakve indikacije u spisima predmeta koje bi mogle da dovedu do otkrivanja pojave povrede ove odredbe” (videti ESLJP, Pavlyulynets protiv Ukrajine, br. 70767/01, 6. septembar 2005, st. 30).

19. Podnosilac pritužbe smatra da je KAI odgovorna za neisplaćivanje prihoda od imovine i zato što ga nije obavestila o nezakonitom zaposedanju imovine. On takođe smatra da je KAI odgovorna za štetu nanetu njegovoj imovini.
20. Kad je reč o delu pritužbe koji se odnosi na plaćanje stanarine, mora se napomenuti da KAI ne garantuje da će prihod od imovine biti ostvaren, niti garantuje da će biti pronađen stanar koji će plaćati stanarinu. Isplata se može proslediti vlasniku jedino ako stanar plati kiriju KAI.
21. Pritužba i naknadno dobijene informacije ne sadžre dokaze koji bi potkrepili zaključak da je UNMIK povredio pravo podnosioca pritužbe na zaštitu imovine zato što KAI nije uspela da imovinu da u zakup.
22. Kad je reč o optužbama podnosioca pritužbe da ga KAI nije obavestila o nezakonitom zaposedanju njegove imovine, Komisija ne smatra da taj propust, čak i pod pretpostavkom da bude dokazan, predstavlja mešanje u njegova imovinska prava.
23. Komisija smatra da sporazum koji je 2007. godine zaključen između podnosioca pritužbe i KAI ograničava odgovornost KAI, uključujući i odgovornost za oštećenje imovine. Izričito se poziva na član 12.8 Uredbe UNMIK br. 2000/60. Ta odredba glasi: "Direkcija je dužna da uloži razumne napore kako bi smanjila rizik od oštećenja imovine koja je pod njenom upravom. Direkcija ne snosi nikakvu odgovornost za oštećenje imovine pod njenom upravom ili za gubitak ili oštećenje stvari koje se na njoj nalaze."
24. Podnosilac pritužbe je potpisao sporazum sa KAI uz napomenu, saglasno relevantnoj uredbi, da KAI nije odgovorna za štetu koja se pripisuje stanarima. Shodno tome, ne postoji osnova za zaključak da je pravo podnosioca pritužbe na zaštitu imovine prekršeno kao rezultat propusta UNMIK-a da mu nadoknadi štetu počinjenu na njegovoj imovini u ovom slučaju.
25. Komisija smatra da pritužba ne pokazuje postojanje povrede prava na koje se podnosilac pritužbe poziva. Stav je komisije da pritužba mora da bude odbačena kao očigledno neosnovana u smislu člana 3.3 Uredbe br. 2006/12.

IZ OVIH RAZLOGA,

Komisija, jednoglasno,

PROGLAŠAVA PRITUŽBU NEPRIHVATLJIVOM.

Džon Dž. RAJAN

Izvršni službenik

Marek NOVICKI

Predsedavajući